

Πότε μια οικονομική συμφωνία πρέπει να δηλώνεται στην Εφορεία.

Ας δούμε τις σπουδαιότερες περιπτώσεις για τις οποίες οποιαδήποτε οικονομική συμφωνία μεταξύ φυσικών προσώπων ή εταιρειών πρέπει υποχρεωτικά να γνωστοποιείται στην αρμόδια Εφορεία (Δ.Ο.Υ.) με την θεώρηση των ανάλογων συμφωνητικών.

Α' περίπτωση: Τα γνωστά μας μισθωτήρια συμβόλαια.

Ο σχετικός Νόμος είναι ο Ν.2238/1994, Άρθρο 77 παρ. 1 αναφέρει ότι ιδιωτικά έγγραφα μίσθωσης αστικών ακινήτων ασχέτως ποσού μισθώματος ή γεωργικών ακινήτων, εφόσον το μίσθωμα είναι ανώτερο των εκατό (100) ευρώ κατά μήνα, προσκομίζονται από τον εκμισθωτή ή τον μισθωτή για θεώρηση, μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από τη σύνταξή τους, στον προϊστάμενο οποιασδήποτε δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας. Τα έγγραφα αυτά υποβάλλονται σε δύο αντίγραφα, από τα οποία το ένα επιστρέφεται θεωρημένο σε αυτόν που τα προσκόμισε και το άλλο παραμένει στη δημόσια οικονομική υπηρεσία ή σε περίπτωση αναρμοδιότητας, διαβιβάζεται στον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας που είναι αρμόδιος για τη φορολογία του εκμισθωτή. Άρα μπορεί να το υποβάλλει μέσα σε 30 ημέρες είτε ο ιδιοκτήτης του ακινήτου είτε ο «νοικάρης», όπως επίσης, μπορεί να υποβληθεί σε οποιανδήποτε Δ.Ο.Υ...

Β' περίπτωση: Συμφωνητικά για εργολαβίες ή υπεργολαβίες εκτέλεσης τεχνικών έργων.

Ο σχετικός νόμος εδώ είναι ο Ν.820/1978 άρθρο 19 καθώς και η ΠΟΛ.1122/2002 που ορίζει το όριο υποβολής σε ευρώ.

Συγκεκριμένα, καθιερώθηκε η υποχρέωση γι' αυτόν που αναθέτει σε εργολάβο ή υπεργολάβο την εκτέλεση τεχνικού έργου, του οποίου το κόστος υπερβαίνει τις 6.000 ευρώ, να γνωστοποιεί, με δήλωση του, πριν από την έναρξη των εργασιών εκτέλεσης του έργου, στον αρμόδιο για τη φορολογία του προϊστάμενο Δ.Ο.Υ., τα στοιχεία του εργολάβου ή του υπεργολάβου που ανέλαβε την εκτέλεση του έργου ή να καταθέτει αντίγραφο του συμφωνητικού που καταρτίστηκε για την ανάληψη του έργου από τον εργολάβο ή τον υπεργολάβο.

Η υποχρέωση λοιπόν είναι αυτού που δίδει την εντολή εκτέλεσης έργου στον εργολάβο και γίνεται πριν ξεκινήσει το έργο.

Ιδιαίτερη προσοχή να δώσουμε στο γεγονός ότι αναφέρεται σε εκτέλεση «τεχνικών έργων» και συνεπώς να κάνουμε μια αναφορά για το τι θεωρείται τεχνικό έργο από φορολογικής πλευράς. Τεχνικό έργο (με μια υπεραπλούστευση του σχετικού φορολογικού όρου) θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι οτιδήποτε έργο εκτελείται από εργολάβους ή υπεργολάβους ή τεχνικές ή οικοδομικές επιχειρήσεις αλλά με δύο προϋποθέσεις: α) Να είναι καινούργιο και β) να μην μπορεί να μετακινηθεί χωρίς να καταστραφεί.

Παράδειγμα 1^ο : Κατασκευάζεις ένα νέο κτίριο. Αποτελεί τεχνικό έργο διότι είναι νέο (προϋπόθεση α) και ... δύσκολα θα μπορέσετε να το μετακινήσετε χωρίς να κάνετε ζημιά (προϋπόθεση β)!!! Εδώ λοιπόν όλοι οι εργολάβοι (π.χ. μετατζήδες, σοβατζήδες, μογιατζήδες, ηλεκτρολόγοι, υδραυλικοί κ.τ.λ.) εκτελούν τεχνικό έργο. (Εξαίρεση βάση κάποιων υπουργικών αποφάσεων είναι οι αλουμινοκατασκευαστές και οι ξυλουργοί για τις κουζίνες τους.)

Παράδειγμα 2^ο : Επισκευάζεις ένα υφιστάμενο κτίριο. Εφόσον δεν ισχύει η πρώτη προϋπόθεση δεν είναι τεχνικό έργο. Έτσι οι εργολάβοι εδώ δεν έχουν την υποχρέωση υποβολής σχετικού συμφωνητικού στην Αρμόδια Δ.Ο.Υ. σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού του άρθρου.

Παράδειγμα 3^ο : Σιδηροκατασκευαστής κατασκευάζει σιδερένια δεξαμενή ύψους 30 μέτρων με βάση σιδερένια πόδια. Δεν είναι τεχνικό έργο διότι δεν ισχύει η δεύτερη προϋπόθεση (Μπορεί να μετακινηθεί...)

Παράδειγμα 4^ο : Ο ίδιος σιδηροκατασκευαστής κατασκευάζει μια νέα σιδερένια δεξαμενή ύψους 2 μόνο μέτρων η οποία έχει βάση μπετόν. Αυτή – αντίθετα- είναι τεχνικό έργο διότι δεν μπορεί να μετακινηθεί και είναι και καινούργια. Απλά δεν είναι υπόχρεη να υποβάλει συμφωνητικό διότι

λογικά δεν θα υπερβαίνει το όριο των 6.000 ευρώ...

Γ' περίπτωση: Συμφωνητικά για εκδηλώσεις σωματείων, συλλόγων, ιδρυμάτων κ.τ.λ.

Ο σχετικός νόμος εδώ είναι ο Ν.2238/1994 άρθρο 82 παρ. 4 καθώς και η ΠΟΛ.1015/1998.

Συγκεκριμένα αναφέρει πως οργανώσεις, σύλλογοι, οργανισμοί, ιδρύματα, σωματεία κ.λπ., όταν πραγματοποιούν χορούς, συγκεντρώσεις, δεξιώσεις υποχρεούνται να υποβάλλουν στην αρμόδια δημόσια οικονομική υπηρεσία, που υπάγεται το κέντρο διασκέδασης ή το ξενοδοχείο, αίτηση στην οποία επισυνάπτεται το συμφωνητικό με το κέντρο ή το ξενοδοχείο και αναφέρεται ο σκοπός της εκδήλωσης, η επιβάρυνση κατά άτομο και ο αριθμός των προσκλήσεων που θα εκδοθούν. Μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την πραγματοποίηση του χορού ή της συγκέντρωσης ή της δεξίωσης οι παραπάνω φορείς υποχρεούνται να προσκομίσουν στην ανωτέρω δημόσια οικονομική υπηρεσία φωτοτυπία του τιμολογίου του κέντρου διασκέδασης ή του ξενοδοχείου.

Βέβαια επειδή βρισκόμαστε στην Ελλάδα η ΠΟΛ.1015/1998 λέει : « Επισημαίνεται ότι η υποχρέωση υποβολής αυτών των συμφωνητικών και κατά συνέπεια η υποχρέωση γνωστοποίησης στις Δ.Ο.Υ. πριν από την πραγματοποίηση του χορού της συγκέντρωσης κ.λ.π. είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την μη επιβολή των σχετικών κυρώσεων.» Δηλαδή ο Νόμος δίδει 5 ημέρες για την υποβολή ενώ η ΠΟΛ.1015 μιλάει για υποβολή πριν την εκδήλωση... (!!!!)

Άντε να βγάλεις άκρη... Το υποβάλλεις λοιπόν πριν για να μην τρέχεις και δεν φτάνεις...

Δ' περίπτωση: Συμφωνητικά τραγουδιστών και αθλητών.

Σύμφωνα με τον Ν.2238/94 άρθρο 82, παρ.8 για κάθε σύμβαση μίσθωσης εργασίας ή έργου μεταξύ τραγουδιστή των κέντρων διασκέδασης, αναψυκτηρίων ή συναυλιών καταρτίζεται συμφωνητικό, το οποίο κατατίθεται από τον αντισυμβαλλόμενο του τραγουδιστή μέσα σε δέκα (10) ημέρες από τη σύνταξη του.

Κλείνουμε με τη Ε' περίπτωση: Συμφωνητικά λοιπά..

Σύμφωνα με την Π.Ο.Λ. 1270/2000, οποιαδήποτε συμφωνητικά όταν καταρτίζονται και δεν υπάγονται στις προηγούμενες περιπτώσεις τότε τα βασικά τους στοιχεία καταχωρούνται σε μια τριμηνιαία κατάσταση η οποία υποχρεωτικά υποβάλλονται έως την 20^η ημέρα του επόμενου μήνα του τριμήνου. (π.χ. για Ιαν, Φεβ, Μαρτ υποβάλλεται έως 20 Απρ)

Προσοχή: Αναφέρει «όταν» καταρτίζονται και συνεπώς δεν είναι υποχρεωτική η σύνταξη τους. Αν όμως συνταχθούν, τότε υποχρεωτικά πρέπει να θεωρηθούν στην αρμόδια Δ.Ο.Υ.

Εξαιρούνται μόνο τα συμφωνητικά που καταρτίζονται από επιτηδευματίες ή τρίτους : με το Δημόσιο, τις Τράπεζες, τους Οργανισμούς, τις επιχειρήσεις του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα, τους Δήμους και τις Κοινότητες, τις Ασφαλιστικές επιχειρήσεις, τις επιχειρήσεις που εκδίδουν κάρτες συναλλαγών και τις εταιρίες χρηματοδοτικής μίσθωσης του Ν. 1665/86. (Δηλαδή με τους .. έχοντες το μαχαίρι και το καρπούζι ...)

Ενδιαφέρον είναι και το γεγονός ότι κατά τις διατάξεις, συμφωνητικά που δεν έχουν υποβληθεί στην Αρμόδια Δ.Ο.Υ. για θεώρηση είναι ανίσχυρα και δεν. έχουν κανένα έννομο αποτέλεσμα.

Υπερβολική κουβέντα θα έλεγα. Φορολογικά μπορεί να έχουμε πρόβλημα αλλά νομικά δεν νομίζω υπάρχει.. Δυστυχώς αυτό δεν διευκρινίζεται στην διαταγή..

Εξάλλου τι τους νοιάζει αυτούς τέτοια πράγματα...

Σταυρουλάκης Αρτεμ. Κωνσταντίνος
Οικονομολόγος Ανωτ. Βιομ. Σχ. Θεσ/κης
Σάββατο 28 Ιουλίου 2007.
Άρθρο υπ'αρ. 135

Ισχύουν τα ιδιωτικά συμφωνητικά και χωρίς θεώρηση στις ΔΟΥ ("Ημερήσια", 11/3/2002)

Ισχυρά και νόμιμα είναι όλα τα συμφωνητικά που υπογράφονται μεταξύ επιτηδευματιών ή τρίτων, ακόμα και αν δεν υποβληθούν για θεώρηση στην Εφορία, σύμφωνα με απόφαση του Αρείου Πάγου.

Ισχυρά και νόμιμα είναι όλα τα συμφωνητικά που υπογράφονται μεταξύ επιτηδευματιών ή τρίτων, ακόμα και αν δεν υποβληθούν για θεώρηση στην Εφορία, σύμφωνα με απόφαση του Αρείου Πάγου. Το ανώτατο δικαστήριο δέχθηκε ότι το ανίσχυρο των συμφωνητικών αυτών που καθιερώνει η φορολογική νομοθεσία (εφόσον δεν θεωρηθούν από τη ΔΟΥ εντός 10ημέρου από την υπογραφή τους) ισχύει μόνο έναντι της φορολογικής αρχής και δεν μπορεί να επεκταθεί και στους ιδιώτες που υπέγραψαν το συμφωνητικό (π.χ. για ενοίκια, κάθε είδους συναλλαγές, συμβιβασμούς κ.λπ.).

Ετσι, οι πολίτες μπορούν να κάνουν χρήση των συμφωνητικών αυτών και να εισπράξουν τα οφειλόμενα χρήματα, αφού τα συμφωνητικά θεωρούνται έγκυρα και αποτελούν νόμιμα αποδεικτικά μέσα. Είναι δε διάφορο το ζήτημα του τι μπορεί να υποστεί κάποιος (κυρώσεις, πρόστιμα, μη λήψη υπόψη της δυνατότητας έκπτωσης δαπανών κ.λπ.) εάν η Εφορία ανακαλύψει τη μη υποβολή του συμφωνητικού για θεώρηση και συνεπώς την προσπάθεια απόκρυψης εισοδήματος.

Ο Αρειος Πάγος ανέτρεψε αντίθετη απόφαση του Εφετείου Αθήνας, κάνοντας δεκτή σχετική αίτηση αναίρεσης της βουλευτού της ΝΔ Ελσας Παπαδημητρίου, επιτρέποντάς της να εισπράξει αποζημίωση 65 εκατ. δρχ. από ιδιωτικό συμφωνητικό για εξώδικο συμβιβασμό, παρ' όλο που υποβλήθηκε εκπρόθεσμα για θεώρηση στη ΔΟΥ (με καθυστέρηση 5 ετών). Στην αρεοπαγίτικη απόφαση (1698/ 01) τονίζεται ότι η φορολογική νομοθεσία καθιερώνει το ανίσχυρο των συμφωνητικών μεταξύ επιτηδευματιών ή τρίτων, που δεν θεωρούνται εντός 10ημέρου από την Εφορία και συνεπώς δεν παράγουν έννομα αποτελέσματα.

Σύμφωνα με το Ζ' τμήμα ΑΠ -υπό τον αντιπρόεδρο Γ. Κάπο- το μέτρο αποβλέπει στην περιστολή της φοροδιαφυγής, δηλαδή στο «να μην διαφεύγουν εισοδήματα από την φορολογία με την κατασκευή εκ των υστέρων ανακριβών φορολογικών στοιχείων και συνακόλουθα να διαπιστώνεται η φοροδοτική ικανότητα και να επιβάλλεται το προσήκον φορολογικό βάρος».

Ωστόσο -κατά τον Αρειο Πάγο- οι διατάξεις αυτές δεν καθιερώνουν γενικά το ανίσχυρο κάθε συμφωνητικού (δημοσίου ή ιδιωτικού) που δεν θεωρείται εμπρόθεσμα στη ΔΟΥ, αλλά η δυσμενής αυτή συνέπεια ισχύει μόνο έναντι της φορολογικής αρχής, χωρίς να επεκτείνεται και έναντι των ιδιωτών που υπέγραψαν το συμφωνητικό.

Αλέξανδρος Αυλωνίτης